

Prima instanță: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău
Judecător: A. Spoială
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

Dosarul nr. 2ra-341/16

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru, Ion Druță

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Prus Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Prus Alexandru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Malexim” privind obligarea de a acorda concediu anual plătit, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Prus Alexandru și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 05 martie 2015,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2013, Prus Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Malexim” cu privire la obligarea pîrîtului de a acorda concediu și de a achita indemnizația de concediu în sumă de 7 192,5 lei, penalitate de întîrziere în sumă de 59,92 lei și de a repara prejudiciul moral cauzat în sumă de 20 000 lei.

În motivarea cererii reclamantul a indicat faptul că, conform ordinului nr. 55 din 04 octombrie 2011, Prus Alexandru a fost angajat la SRL „Malexim” în funcție de specialist resurse umane și prin cumul în funcție de specialist al securității muncii și jurist. La 31 iulie 2012, reclamantul din inițiativă proprie a depus cerere de concediere din funcția de specialist resurse umane.

Indică că conform ordinului nr. 56 din 01 august 2012, pîrîtul l-a eliberat ilegal din funcția de specialist al securității muncii și jurist începînd cu data de 09 august 2012.

Mai indică reclamantul că, prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 04 iulie 2013, reclamantul a fost restabilit la serviciu.

Comunică că la 23 iulie 2013, reclamantul a expediat pîrîtului o cerere de solicitare a achitării indemnizației de concediu din 29 iunie 2013, însă care nu s-

a soldat cu vreun răspuns.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul și-a concretizat pretențiile, solicitînd obligarea pîrîtului de a-i acorda concediu plătit în mărime deplină pentru munca îndeplinită din 10 august 2012, încasarea indemnizației de concediu în sumă de 4 500 lei, penalitatea de întîrziere în sumă de 2 137,50 lei, repararea prejudiciului moral cauzat în sumă de 30 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 05 martie 2015, cererea de chemare în judecată, depusă de Prus Alexandru împotriva SRL „Malexim” privind obligarea de a acorda concediu anual plătit pe o durată de 28 zile și repararea prejudiciului material și moral în mărime de 36 637,50 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, s-a respins apelul declarat de Prus Alexandru și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 05 martie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 decembrie 2015, Prus Alexandru a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 27 noiembrie 2015 (f.d. 123), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul înaintat de Prus Alexandru se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.

432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Prus Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Prus Alexandru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Prus Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță